



REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Kž-rz 20/2018-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Damira Kosa kao predsjednika vijeća te dr. sc. Zdenka Konjića i Miroslava Šovanja kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Martine Setnik kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog D. Č., zbog kaznenog djela iz članka 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 53/91., 39/92., 91/92., 31/93., 35/93., 108/95., 16/96. i 28/96. - dalje u tekstu: OKZRH), odlučujući o žalbi optuženog D. Č. podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu od 24. travnja 2018. broj Kv-Rz-2/2018 (K-Rz 2/16), u sjednici održanoj 4. prosinca 2018.,

r i j e š i o j e:

Žalba optuženog D. Č. odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, na temelju članka 402. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17. - dalje: ZKP/08.), odlučeno je da će se optuženom D. Č., zbog kaznenog djela iz članka 120. stavak 1. OKZRH, suditi u odsutnosti.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio branitelj optuženika, odvjetnik J. T., bez izričitog navođenja žalbene osnove, no sadržajno zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine.

Spis je, sukladno članku 474. stavak 1. ZKP/08., bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba nije osnovana.

Žalbom se osporava postojanje svih zakonom predviđenih pretpostavki koje trebaju biti ispunjene da bi se optuženiku sudilo u odsutnosti. Naime, optuženik smatra kako ne

postoje oni osobito važni razlozi koji bi ukazivali na potrebu suđenja u odsutnosti. Tvrdi da je prvostupanjski sud u pobijanom rješenju tek paušalno izložio općenite činjenice kojima opravdava svoju odluku. Nadalje, žalitelj drži i kako je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da se optuženik nalazi u bijegu, što ne bi bilo točno jer je njegova adresa poznata te on na tu adresu uredno prima sva sudska pismena.

Suprotno žalbenim tvrdnjama, prvostupanjski je sud pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice koje su od značaja za odluku o suđenju u odsutnosti optuženom D. Č., te s pravom zaključio da su u konkretnom slučaju ispunjene sve zakonske pretpostavke primjenu članka 402. stavak 3. ZKP/08.

Tako je, prije svega, pravilno utvrdio da u odnosu na optuženika postoji prva od pretpostavki, čije je postojanje nužno da bi mu se sudilo u odsutnosti, a to je postojanje osobito važnih razloga da mu se sudi, iako je odsutan. Naime, karakteristike inkriminiranog kaznenog djela za koje je prema potvrđenoj optužnici optuženik osnovano sumnjiv, a radi se o kaznenom djelu ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavak 1. OKZRH počinjenog u srpnju 1993., opravdavaju donošenje pobijane odluke. I ovaj drugostupanjski sud drži kako postoje osobito važni razlozi da se optuženiku sudi u odsutnosti, a to je interes brzog i učinkovitog procesuiranja kaznenih djela, posebno kaznenih djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, te je interes kako R. H., tako i njezinih građana, posebice preživjelih oštećenika i njihovih obitelji, da počinitelji budu kažnjeni.

Jednako tako, prvostupanjski je sud pravilno utvrdio da je u konkretnom slučaju ispunjena i daljnja pretpostavka iz članka 402. stavka 3. ZKP/08. da se protiv optuženika odredi suđenje u odsutnosti, a to je činjenica da je optuženik u bijegu i nije dostižan hrvatskim državnim tijelima. Takvo svoje utvrđenje prvostupanjski je sud s pravom utemeljio na činjenici da je protiv optuženika još u fazi istrage 1999. određen pritvor i raspisana tjeratica, koja nije dala rezultata. Protiv optuženika je, i nakon podnošenja optužnice, određen istražni zatvor, raspisane su tuzemna i međunarodna tjeratica, a u travnju 2017. i europski uhidbeni nalog, no unatoč tome on je ostao nedostižan hrvatskim državnim tijelima. Kada se, nadalje, uzme u obzir da je optuženiku poznato da se vodi ovaj kazneni postupak protiv njega jer je zamolbeno saslušavan pred Okružnim tužilaštvom u Banja Luci, te u povodu kojeg kaznenog postupka je i uredno primao različita sudska pismena, pa i pozive, koje je ignorirao, onda je prvostupanjski sud pravilno zaključio da se optuženik nalazi u bijegu.

Pored svega navedenog, a imajući u vidu utvrđene činjenice, razvidno je kako nije moguće suđenje u stranoj državi, točnije u B. i H., niti prema potpisanom Ugovoru između R. H. i B. i H. o izručenju od ..., a ni prema Zakonu o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima („Narodne novine“ 178/04.) iz razloga koje je pravilno i potpuno iznio prvostupanjski sud u pobijanom rješenju.

Kako se, dakle, optuženik nalazi u bijegu, a nije moguće suđenje u stranoj državi, te postoje osobito važni razlozi za suđenje u njegovoj odsutnosti, ispunjeni su svi zakonom predviđeni razlozi iz članka 402. stavak 3. ZKP/08. da se optuženiku sudi u odsutnosti, a za takav zaključak je prvostupanjski sud u pobijanom rješenju iznio jasne, nedvosmislene i dostatne razloge, koje u cijelosti prihvaća i ovaj sud drugog stupnja.

Slijedom navedenog, budući ni ispitivanjem pobijanog rješenja u skladu s odredbom članka 494. stavak 4. ZKP/08. nije utvrđeno da bi bile počinjene povrede na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, to je, na temelju članka 494. stavak 3. točka 2. ZKP/08., odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 4. prosinca 2018.

Zapisničarka:
Martina Setnik, v.r.

Predsjednik vijeća:
Damir Kos, v.r.